

บทเทศน์วันอาทิตย์

อาทิตย์ที่ 29 เทศกาลธรรมดา
20 ตุลาคม 2013
(วันแพร่ธรรมสากล)

บทอ่านอพย 17: 8-13 ; 2 ทธ 3: 14 - 4: 2 ; ลก 18: 1-8

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 2573, 2673

จุดเน้น ศิลศักดิ์สิทธิ์และบทภาวนาเป็นองค์ประกอบ ช่วยทำให้วิญญาณที่อ่อนแอกลับกล้าหาญและสดชื่น

การภาวนาเป็นการสนทนากับพระเจ้า เราพูดและพระเจ้าทรงฟัง พระเจ้าตรัสและเราฟัง การภาวนาช่วยชีวิตจิตใจของเราให้ชุ่มชื้นขึ้นและได้รับคำพูดให้กำลังใจ การภาวนาเหมาะกับทุกคน การภาวนาให้กำลังใจผู้อ่อนแอ ช่วยให้ผู้หลงทางกลับทางถูก ให้แรงบันดาลใจผู้ที่กลัวสามารถทำกิจการใหญ่ๆ ได้ พระจิตเจ้าทรงตอบคำภาวนาของเราด้วยพลังกำลังใจ เชื่อมโยงหัวใจของเรากับพระเยซูเจ้า

การภาวนาในพระคริสตเจ้าช่วยรวมเราในฐานะประชากรแห่งความเชื่อ คำภาวนาของเราส่งเสียงทั่วโลก สะท้อนการประทับของพระคริสตเจ้าในประชากรแห่งความเชื่อ เราถวายบูชามิสซาทั่วโลกและทุกช่วงเวลา ซึ่งมีสิ่งรบกวนความเชื่อ เราก็ก้าวมาขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าให้มีชัยชนะ เป็นพิเศษแก่ผู้ที่กำลังต้องการความช่วยเหลือ

ศีลมหาสนิทหล่อเลี้ยงร่างกายของเรา พระวาจาของพระเจ้าช่วยสนับสนุนคำจูนเราให้มีวิญญาณเข้มแข็ง พระวาจาของพระเจ้าเสมือนศิลาที่โมเสสนั่ง (เทียบ อพย 17: 11-12) ช่วยเราให้มั่นคงเวลาเผชิญความวุ่นวายในชีวิตประจำวัน

การอ่านรำพึงพระวาจาพระเจ้า (Lectio Divina) เป็นวิธีการหนึ่งที่ดี ที่ช่วยเราในการสนทนากับพระวาจาพระเจ้า ทั้งร่างกาย จิตใจ และวิญญาณ เราพยายามวาดมโนภาพกับเนื้อหาพระวาจาจากพระคัมภีร์ วางท่าทางร่างกายให้สนับสนุนการฟังพระเจ้า เชิญพระจิตเจ้ามาปรับใจของเรา เพื่อสามารถได้ยินพระวาจาของพระเจ้า เมื่อใจปรับรับคลื่นได้ สิ่งรบกวนต่างๆ จะลดลง

เมื่อเริ่มภาวนา ให้เริ่มง่ายๆ แบบมั่นคง ชีวิตภาวนาเติบโตช้าและเรียบง่าย เหมือนเด็กน้อยหัดเดิน ทีละก้าว ทีละขั้น เริ่มด้วยการลิ้มรสพระวาจาทีละน้อย อ่านพระวรสารของวันอาทิตย์ต่อไปก่อนเข้านอน ตอนกลางคืน จิตได้สำนึกจะได้ลิ้มรสพระวาจา ในตอนกลางวัน พยายามคิดถึงพระวาจานั้น ราวกับว่าพระเจ้ากำลังช่วยให้เราสดชื่น ในช่วงเวลาทำงาน

บางครั้ง เราอาจไม่รู้สักต้องการภาวนา ไม่ใช่ทุกคนรับกระแสเรียกเป็นฤาษี (ที่ต้องภาวนาบ่อยๆ) แต่ทุกคนได้รับเรียกให้เป็นผู้ศักดิ์สิทธิ์ ผู้จาริกแสวงบุญ บรรดานักบุญ (ผู้ศักดิ์สิทธิ์) ที่ได้ล่วงหน้าก่อนเรา ช่วยสนับสนุนเรา พวกเขาพร้อมช่วยเหลือเราต่อการทำทนายที่เราเผชิญอยู่

พันธกิจของเรา คือ ภาวนาเสมอ และอย่าเหนื่อยหน่าย ให้เราจับมือของพระเยซูเจ้าไว้ให้แน่น ทำให้มีชีวิตชีวาด้วยพระวาจาและศีลมหาสนิท วันนี้ให้เรากล้าออกไป (ประกาศข่าวดี) ด้วยหัวใจเข้มแข็ง และช่วยสนับสนุนเพื่อนบ้านทุกคน (ให้สัมผัสสันติสุขที่พระเยซูเจ้าทรงนำมาให้)

พระสังฆราชวีระ อภรณ์รัตน์ แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(ตุลาคม – ธันวาคม 2013), หน้า 413-414.